

Warszawa, 26 czerwca 2015 r.

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta

(druk nr 932)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159, z późn. zm.) wprowadza modyfikację delegacji do wydania rozporządzenia w zakresie dokumentacji medycznej (art. 30). Zmiany polegają na wprowadzeniu możliwości stosowania jednolitych wzorów dokumentacji medycznej dla wszystkich podmiotów leczniczych ją stosujących, uznając, że jako istotny element dokumentacji należy wyróżnić książeczkę zdrowia dziecka.

Zdaniem wnioskodawców dokumentowanie przebiegu działań profilaktycznych i leczniczych pozwala na szybkie odnajdywanie informacji istotnych dla dalszego toku leczenia, poprawiając jakość i sprawność opieki zdrowotnej, zaś książeczki zdrowia dziecka zapewni monitorowanie opieki zdrowotnej o charakterze profilaktycznym przez rodziców oraz osoby sprawujące opiekę zdrowotną nad dzieckiem.

Inicjatywa ustawodawcza w/w zakresie stanowi realizację postulatu zgłaszanego przez Rzecznika Praw Dziecka, dotyczącego dokumentacji świadczeń zdrowotnych wykonywanych przez personel medyczny u dziecka.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Poselski projekt (druk nr 3254) wpłynął do Sejmu 20 lutego 2015, został skierowany do pierwszego czytania w komisjach – do Komisji Zdrowia. Powołana podkomisja przedstawiła sprawozdanie, które zostało przyjęte przez Komisję Zdrowia 26 maja 2015 r.

Tekst zawarty w sprawozdaniu (druk 3344) odbiega brzmieniem od przedstawionego w przedłożeniu, ale nie zmienia jego intencji i celu, również nowelizuje art. 30 ustawy o prawach pacjenta i o Rzeczniku Praw Pacjenta. Krytyka uregulowań projektu odnosiła się do nadmiernego uszczegółowienia i braku elastyczności dla ministra zdrowia – w projekcie wymieniano w delegacji dokumenty, z których jedynie książeczka zdrowia dziecka stanowiła novum, zaś pozostałe pozostają w stanie prawnym już uregulowane oraz pozostawienie w art. 30 ust. 2 bez zmian. Uwagi te uwzględniono w tekście sprawozdania.

Ustawa wchodzi w życie (podobnie jak przewidziano w projekcie) po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Podczas drugiego czytania nie zgłoszono poprawek i przeprowadzono trzecie czytanie. Za przyjęciem ustawy głosowało 252 posłów, 23 było przeciw, 149 wstrzymało się.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Bożena Langner

Główny legislator